

[Horn.]

havde ganske urimelige Forhold at virke under. Jeg vil mene, at netop Overgangstiden er det rigtige Tidspunkt at tilpasse Forholdene, og at de Undersøgelser, som har været foretaget, maa fortsættes og Resultaterne prøves og udformes, saadan at vi faar en Ordning af vore Trafikforhold, som dækker Behovet og giver hele vort Erhvervsliv rimelige og gode Vilkaar at arbejde under. Det er lettere at gøre det i Overgangstiden end at gøre det, naar den er overstaaet; thi hvis man faar skabt en Kapacitet som den, man havde i 1938—39, vil det være meget svært at faa den indordnet planmæssigt. Det vil være langt lettere, langt mere smertefrit og langt billigere i Overgangstiden. Det beder jeg den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa i Tiden, der kommer. Kommunerne venter med Længsel paa, at en Beslutning bliver truffet. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Edvard Sørensen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lige saa rimeligt som det er, at Loven foreslaas forlænget, lige saa rimeligt er det, at den gøres ret stærkt tidsbegrænset. Det er jo almindelig bekendt, at der er et Trafikudvalg, der arbejder med Fremtidens Trafikproblemer, og medens dette Arbejde staar paa, er det naturligt, at der ikke foretages Forskydninger hverken paa det ene eller det andet trafikale Omraade.

For nylig er der kommet Meddelelse om, at Koncessionerne til Rutebilerne, der under Krigen blev givet paa 1 Aar, nu kan forlænges paa 3 Aar. Denne Lov foreslaas ogsaa forlænget for 3 Aar. Det vil sige, at disse 2 Trafikarter paa dette Omraade stilles lige.

Medens Trafikudvalget arbejder, bør der ikke ske væsentlige Ændringer paa noget af de trafikale Omraader. Da vi fik Loven i 1942, var der Ting med i Motiverne, som maaske ikke alle var klar over Betydningen af. Det, jeg tænker paa her, er Bemærkningen om, hvad man i Kommunerne selv kunde gøre for at faa Banerne til at klare sig, herunder at man havde Opmærksomheden henvendt paa Overtagelsen af Omnibus- og Fragtmandsruter. Dette har udviklet sig saadan, at det Udvalg, som blev nedsat i Henhold til Loven af 1942, har henstillet meget stærkt til Privatbanerne at søge at overtage de Ruter, som private Mennesker har oparbejdet. Jeg ser i Bemærkningerne

til Lovforslaget, at Ministeren gør nogle Antegnelser til dette, og jeg vil gerne spørge Ministeren, om jeg har forstaaet det rigtigt, naar jeg har forstaaet det paa den Maade, at saa længe Trafikudvalget arbejder, vil denne Jagt paa private Omnibus- og Fragtmandsruter ikke finde Sted.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Boeck-Hansen: Det er i og for sig forkert at kalde de Baner, der her er Tale om, for private, for det er jo i Virkeligheden kommunale Baner. Virkelige Privatbaner eksisterer der, efter hvad jeg har forstaaet, ikke nogen af i Danmark, men nu kalder vi dem altsaa Privatbaner.

Jeg synes, det er fuldkommen rigtigt, at Staten støtter disse Baner, naar de giver Underskud. Det er jo meget sjældent, at disse Underskud er videre store. I Almindelighed ligger Privatbanernes Underskud pr. km Bane langt under Statsbanernes Underskud. Privatbanerne har ikke alene lokal Interesse, men de har ogsaa Interesse for den gennemgaaende Trafik som sidste Led i den, i Modsætning til, hvad Rutebilerne i Almindelighed har, idet Rutebilerne i hvert Tilfælde med det Materiel, de har i Øjeblikket, er fuldt belastet af den lokale Trafik og derfor slet ikke kan modtage rejsende, der kommer med Eksprestog eller lignende. Derfor synes jeg, det er saa rigtigt, at Staten støtter Privatbanerne.

Banerne har ganske vist haft et meget lille Underskud i disse Aar, regnskabsmæssigt, men der er ingen Tvivl om, at de har slidt deres Materiel op; baade det rullende Materiel og selve Skinnematerialet er der slidt stærkt paa, og derfor er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at man maa forvente, at Underskuddet vokser i ikke ringe Grad. Men jeg kan, som sagt, ikke se andet end, at det er rigtigt, at Banerne bliver hjulpet, ganske specielt da man maa forudse, at de til Trods for alt maa vedblive at eksistere. Der er jo Landsdele her i Danmark, som overhovedet ikke har andet end Privatbaner, og det vilde dog være en Skam, om man ikke fra Statens Side gav dem en Støtte, saaledes at de kan gennemføres paa en saadan Maade, at Trafikanterne kan være tilfredse og glade for den Trafik, som er paa Privatbanerne. Ganske særlig lægger vi Mærke til, at der paa Bornholm udelukkende er Privatbaner, og det vilde dog være urimeligt, om Bornholmerne ikke fik Statstilskud, de giver jo alle sammen Tilskud til Statsbanerne, som ligger paa denne Side af Østersøen. For